

Ondřej Záruba

Ondřej Záruba měl vždycky blízko k autům – ať už jako spolujezdec závodních vozů nebo jako modelář s dálkovým ovládáním v ruce. A když se k jeho vášním později přidalo fotografování a cestování, začaly se tyto záliby přirozeně prolínat. Na svých fotografiích zachycuje zajímavé momenty a scenérie ze závodních tratí nejen u nás, ale i v Itálii, Rakousku, Švédsku, Švýcarsku nebo třeba na Kypru a pár osobních informací prozradil i čtenářům Fontu. www.zarubafoto.cz

Fotíte od roku 2006, a to velmi intenzivně... Stal se ze záliby i zdroj obživy nebo fotíte pouze ve volném čase a pro zábavu?
Fotografování mám stále jako velkého koníčka. Někteří mi známi tvrdí, že to není koníček ale Kůň! Nemám ambice se tím živit. Ale je pravda, že bych rád, kdyby mi fotografování aspoň

rád, a když se to nepovede, tak smutný nejsem. Co se sportu a rally týká, tak jedno takové veliké přání by se mi mohlo splnit už příští rok v lednu. A je to Rally Dakar. Nerad bych to zakřiknul, ale akreditaci už mám hotovou a cestu zajištěnou. Moc se na toto focení těším, protože to nebude jen o akčních fotkách, ale nádherných

a můžu si během závodů popocházet kam chci a vytvářet různé kompozice. To u velkých rally nejde. Tam si musím najít místo ještě před závodem, a když během závodu (během RZty) zjistím, že to není ono, na přesun není čas – musím zůstat na místě. Focení aut-modelů je, ve srovnání s velkými auty, technicky náročnější. Je to moc rychlé. I ty nejrychlejší fotoaparáty jsou na to pomalé. Myslím tím hlavně ostření. Chce to zkušenost. Pořád se učím. Pořád zkouším různé techniky.

Jako se závodník raduje v cíli ze svého vítězství, zažívám i já podobné pocity, podaří-li se mi pořídit unikátní záběry ze závodní trati.

Můžete ještě v krátkosti zmínit, nakolik své snímky dodatečně upravujete v počítači?
Pro roztřídění fotografií a práci na cestách používám Zoner Fotostudio. Pro první práci se souborem RAW mám Lightroom, který používám jako katalog a pro primární úpravu fotky, jako je oříznutí, příp. vyrovnání horizontu, úprava/srovnání expozice či barevné doladění. Pak fotku převedu do Photoshopu, kde provádím některé lokální úpravy (např. odstranění nečistot na čipu, odstranění nežádoucích „předmětů“, jako jsou větvičky a různé jiné drobnosti), fotografii doostřuji a přiřazuji finální ICC profil podle toho, kde fotografii tisknu, případně jestli si ji dávám na internet. Větší zásahy do fotografií nedělám. Hlavní důvod je ale ten, že nejsem při práci s Photoshopem příliš zkušený. Víím, že je to velká chyba a že bych se měl v tomto programu zdokonalit, ale časově to nestíhám.
Zdědil vaši zálibu ve fotografování nebo v modelářství či závodění někdo z vašich dětí?
Bohužel ne. 🙁

částečně přispělo na techniku, případně na cesty, které podnikám. Zatím je to ale ve fázi přání. Na druhou stranu mám obrovskou výhodu v tom, že nejsem vázán žádným úkolem a můžu si fotit co chci a jak chci. A tak vzniknou fotografie, které by jinak nevznikly.
Vašimi velkými tématy jsou krajina a sport... Máte nějaký ještě neuskutečněný sen „kam se podívat, co fotit“?
Ještě bych přidal, že také fotím hodně zvířátka... Sen? Čím víc člověk cestuje a čím více fotí, tím více si uvědomuje, že „mít sen“ není to správné pojmenování. Nemám vysněný cíl. Je spousta míst, kam bych se chtěl ještě podívat a spousta témat, která bych chtěl fotit. Ale žádné z nich není prioritní. Beru to tak, jak to přijde. Když se něco povede (*myslím tím cestování*), tak jsem

fotogenických lokalitách, kde se budou odehrávat akční scény, které jinde na světě nevidíte. (*Já vím, trochu přeháním.*) A kam bych se rád podíval? Asi nejvíce si přeji Island, národní parky USA a možná se už brzy vydám na Antarktidu. Ale v žádném případě to neznamená, že to jsou ta nejkrásnější místa na světě. Tady bych rád zmínil, že jedno z nejkrásnějších a nejfotogeničtějších míst, která znám, je Českosaské Švýcarsko, kam se rád vracím a jezdím fotit pravidelně.
Fotíte závody RC modelů závodních aut, ale i opravdové automobilové rally – jedná se při tom o rozdílný přístup ve focení?
Ano i ne. V obou případech se snažím zachytit co „nejkrásnější“ akční moment. Rozdíl je jen v technice focení. U malých autček-modelů je výhoda v tom, že trať má délku 200–300 m